

Ἔχει δὲ εἰς τὴν Γραφὴν διάφορα ὀνόματα καλεῖται *Γῆ Χαναάν*, διότι οἱ πρῶτοί της κάτοικοι ὀνομάζοντο Χαναανοί, ἐκ τοῦ τετάρτου οὐοῦ τοῦ Χάμ, ὅστις ὠνομάζετο Χαναάν.

Γῆ τῆς ἐπαγγελίας, διότι αὐτὴν ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ κληρονομίαν εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ τοὺς ἀπογόνους του, ὅταν τὸν ἐκάλεσε νὰ ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του Οὐρ τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς συγγενεῖς του καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν Χαναάν.

Γῆ Ἰσραήλ, ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ὅστις μετωνομάσθη Ἰσραήλ.

Ἀγία Γῆ, εἶναι ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἔδωκαν εἰς αὐτὴν οἱ Χριστιανοί.

Παλαιστίνη, εἶναι τὸ γεωγραφικὸν της ὄνομα.

Η ΓΗ ΜΑΣ.

Ἡ Γῆ μας εἶναι μεγάλη καὶ στοργόγη. — ὁ γόβος της εἶναι εἰκοσι πέντε χιλιάδες μιλίων. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐπιφανείας της, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, καλύπτεται ἀπὸ θαλάσσης, μέρος δ' αὐτῆς εἶναι ξηρά.

Ἐν ἀρχῇ ἡ ξηρὰ ἦτο στεῖρα καὶ κατὰξηρος — ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶπε, καὶ ἀμέσως ἐκαλύφθη μετ' ἡλόγη καὶ ἄνθη καὶ δένδρα καὶ οἶτον. Ἡ Γῆ ἦτο ποτε ἀκατοίκητος — οὐδὲν ζῶον ἔζη ἐπ' αὐτῆς — ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶπε καὶ τὰ ὕδατα ἐπληρώθησαν μετ' ἰχθύας; πτηνὰ δὲ ἐπέτων εἰς τὸν ἀέρα καὶ τετράποδα καὶ ἐρπετὰ περιπατούν καὶ ἐσύροντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους; ἀλλ' οὐδὲν τούτων τῶν ὄντων ἦτο προικισμένον μετ' οὐδὲν. Τινὰ τούτων ἠδύνατο νὰ περιπατῶν, νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνου, ἀλλὰ νὰ κολυμβοῦν, ἀλλὰ νὰ πετοῦν, ἢ ν' ἀναρρῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων, ἀλλ' οὐδὲν νὰ συλλογίζεσθαι.

Ἐλαθε τότε χῶμα ἐκ τῆς ἐδάφους καὶ ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον καὶ κατόπιν ἐνεφύσθησεν εἰς τοὺς μυκτῆράς του καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠδύνατο νὰ ἐνοῆ καὶ νὰ συλλογίζεσθαι περὶ Θεοῦ, ὠνομάζετο δὲ Ἀδάμ. Ἐκ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὁ Θεὸς ἔπλασε γυναῖκα, καὶ αὐτὴ δὲ ὡς καὶ ὁ Ἀδάμ, ἠδύνατο νὰ ἐνοῆ καὶ νὰ συλλογίζεσθαι περὶ Θεοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ Ἀδάμ Εὐάν, εἶτε *ἀνδρίδα*, διότι ἐπλάσθη ἐκ τοῦ ἀνδρός.

Δύνασθε, σὰς ἀγαπητὰ μου τέκνα, νὰ συλλογίζεσθε περὶ Θεοῦ; Βεβαίως; δύνασθε. Ἐὰν ὠμίλουν εἰς σκόλον, ἢ βοῦν, ἢ πρόβατον περὶ Θεοῦ θὰ μὲ ἤκουεν, νομίζετε; θὰ μὲ ἐννοεῖ; Οὐχί.

Ἐὰν προσέφερον τροφὴν ἢ ποτὸν εἰς τινα σκόλον, θὰ τὰ ἐλάμβανε μετ' εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ περὶ Θεοῦ δὲν θὰ μὲ ἐννοεῖ, ἐὰν τοῦ ὠμίλου ὀλόκληρον ἡμέραν ὁ δὲ λόγος εἶναι, ὅτι ὁ σκόλος καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα ἔχουν σῶ-

μα, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ψυχὴν. Ἀλλὰ σὰς καὶ ὄλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχετε καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν. Τὸ σῶμα δὲν συλλογίζεται, δὲν διακρίνει — ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ ὁποία ἐνοεῖ καὶ συλλογίζεται.

Παιδίον τι ἠρώτησέ ποτε τὴν μητέρα του «Ποῖος μὲ ἔκαμε; διότι κάποιος πρέπει νὰ μὲ ἔκαμε.» «Ἐγὼ, — εἶπεν ἡ μήτηρ.» «Σὲ δὲ ποῖος σὲ ἔκαμε;» ἐπανέλαθε τὸ παιδίον. «Ἡ μήτηρ μου,» — ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ. «Καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν μητέρα ἐκείνης κλ. ποῖος τὰς ἔκαμε; ποῖος ἔκαμε τὴν πρώτην γυναῖκα;» «Ὁ Θεὸς ἀπεκρίθη τελευταῖον ἡ μήτηρ.» «Λοιπὸν θὰ τὸν ἀγαπῶ, — εἶπε μειδιῶν τὸ παιδίον, διότι τοιοῦτοτρόπως μοὶ ἔδωκε τὴν καλὴν μου μητέρα!»

Τὸν Θεὸν πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν ὄλοι μας, διότι ἔχι μόνον. μὰς ἔπλασε λογικοὺς καὶ ἀγίους, ἀλλὰ καὶ ἔστειλε τὸν Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον νὰ μὰς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὰ κακὰ ἐπακόλουθὰ της, ἀφοῦ ἡμαρτήσαμεν, καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ μὰς δεχθῇ, συγχωρήσῃ καὶ μὰς χαρίσῃ, αἰώνιον ζῶην διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

— *Εἶσαι πτωχός;* ἐλθὲ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ θὰ σὲ κάμῃ πλούσιον αἰωνίως.

Εἶσαι ἀσθενής; Ἐλθὲ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ θὰ σὲ θεραπεύσῃ ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν σου.

Εἶσαι τεθλιμμένος; Ἐλθὲ καὶ σὺ εἰς αὐτὸν καὶ θὰ ἐξαλείψῃ πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Αἰσθάνεσαι τὸ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν σου; Ἐλθὲ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ θὰ σὲ τὸ ἀραιώσῃ.

Φοβᾷσαι καὶ τρέμεις τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καὶ τῆς κρίσεως; Ἐλθὲ καὶ τοῦτο θὰ μεταβληθῇ εἰς λαμπρὰν πρωτὴν ζωῆς καὶ δόξης.

ΙΔΙΚΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΙΔΙΚΟΝ ΣΟΥ.

Ὅτι ἤμην ἕως τώρα — μετὰ ἄπειρα δεινά μου. Καὶ μ' αὐτὸν τὸν θάνατόν μου — εἶναι δια-ιδικά μου.

Ὅτι πάλιν εἶμαι τώρα — καὶ μ' αὐτὴν τὴν σωτηρίαν. Εἰς τὴν σὴν, Δημιουργέ μου, χρεωστῶ εὐεργεσίαν.

Ἄ! Ὅποια ἀθλιότης; ἦτο πρῶτον ἡ ζωὴ μου, Πᾶσα συμφορὰ καὶ θλίψις ἦτο ὅλως ἰδική μου.

Τὰ καλὰ δὲ, ὦ Θεέ μου, ὅσα ἀπολαύω τώρα Ἄνεκτίμητα τῶν θεῶν οἰκτιρητῶν σου εἶναι δῶρα.

Μ' ἔκαμε τὸ ἔλεός σου νὰ ἰδῶ τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ μετ' ἐντρυβίην καρδίας νὰ ζητῶ τὴν σωτηρίαν,

Ἐπὶ γῆς ὅσον ὑπάρχω ἐπὶ σὲ πάντα ἐλπίζω, Πᾶσαν δὲ πεποιθήσιν μου ἐπὶ τὸν Χριστὸν βασιζώ.